

KRŠTENJE U DUHU (III.)

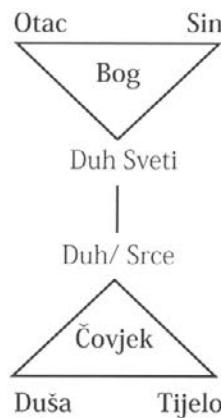
Dodi, Duše Sveti

fra Ivo Pavić

Donosimo članak koji će mnogo toga postaviti na svoje mjesto. Preporučamo ga svima koji u sebi primjećuju barem tihi zov Boga a posebno onima koji Bogu na bilo koji način žele služiti. Autor članka je svećenik, doktor teologije, koji ne piše samo o onome što je naučio, nego mnogo više o onome što je Duh Sveti u njemu i po njemu učinio i dalje čini

Kada Crkva zaziva Duha Svetoga u molitvi „Dodi, Duše Sveti, spusti se na nas”, „O dodi, Stvorče, Duše Svet”, ili „Pošalji Duha svojega, Gospodine”, to ne znači da vjernici nemaju Duha Svetoga, već se moli da postanu svjesni njegove prisutnosti u vlastitom životu, da Duh Sveti uzme kontrolu glasa, jezika, riječi, da prodre u misli. Dodi, Duše Sveti i daj mi milost da postanem svjestan da ti živiš u meni. Biti kršten u Duhu ne znači primiti Duha, jer već boravi u nama, nego ga otkriti; zapravo zoveš Duha Svetoga da upravlja tvojim životom, puštaš ga da djeluje, ne treba ponovno doći. Ta već je tu. Dakle, po sakramentu krštenja, Duh Sveti je već u nama i pogrešno je kazati: „Danas sam na seminaru primio Duha Svetoga”. Onaj koji moli, ne dijeli Duha Svetoga, već ga zaziva da obnovi ili aktivira u nama ono što već imamo. Prema tome, biti kršten u Duhu znači slobodno staviti svoj život u ruke Duha Svetoga da djeluje po nama. Duh Sveti želi učiniti takve prekrasne stvari o kojima samo možemo sanjati. Stoga, nemoj smetati Duhu Svetom da djeluje preko tebe!

Katoličko učenje o krštenju u Duhu

u krštenju
Bog ulazi

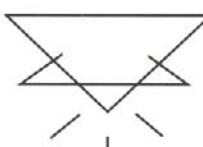
Kad kažemo
"DA" Bogu

Ljubav božja je razilivena
u srcima našim po Duhu
Svetom koji nam je dan
(Rim 5,5)

Iskustvo krštenja u
Duhu Svetom

Kad se otvorimo i
predamo se više Bogu

Kad postanemo transpar-
entniji – iskreniji

Bog nas preobražava

Zračimo Božju
prisutnost

Jutarnja zvijezda sja!
Svjetlite kao zvijezda na nebu

Pentekostalno učenje o krštenju Duhom

Budući da pentekostalci protestanti nemaju razvijeno učenje o sakramentima, imaju stoga različito učenje o krštenju u Duhu od katalika. Njihovo je učenje sadržano u sedam točaka: 1. krštenje Duhom je definitivno iskustvo primanja Duha Svetoga po prvi put; 2. radi se o novom djelu milosti, o drugom blagoslovu, posvećenju ili novom rođenju koje dolazi nakon obraćenja; 3. ovaj događaj ili iskustvo razlikuje se od krštenja vodom (traži se vjera, a ne simbolični obred) 4. krštenje Duhom prima se u odrasloj dobi i to polaganjem ruku; 5. govor u jezicima dokaz je da je netko kršten Duhom Svetim; 6. prima se nadnaravna snaga za služenje ljudima. 7. Ono je jedan putni događaj u životu vjernika. Ovo učenje ima i dobrih strana, međutim, ono često stvara podjele na kršćane koji su kršteni Duhom i koji nisu, na one koji mole u jezicima i na one koji ne mole. Isto je kamen spoticanja istinskom ekumenizmu.

Krizma i krštenje u Duhu

U potvrdi bi trebalo biti uključeno ono što zovemo „krštenje u Duhu Svetom”. U vrijeme rane Crkve, krštenje i potvrda bili su jedan sakrament, kad su obraćenici s poganstva uranjanjem primali krštenje. U onim prvim stoljećima ranog kršćanstva, kršćani su očekivali da će, izranjajući iz vode, novokrštenici prorokovati, moliti u jezicima ili da će se očitovati neke druge karizme. Danas pojedini teolozi uče da je potvrda sakrament gdje se prima Duh Sveti. Ako bi se to prihvatilo, onda se daje pravo i pentekostalcima protestantima da Duha Svetoga primaju polaganjem ruku. U potvrdi svjesno potvrđujemo ono što smo već primili i što je počelo u krštenju, dar Duha Svetoga, primamo novo izljevanje Duha Svetoga potrebno za svjedočenje; još se

naziva „sakramentom Vatre”. Danas je potreban „catekumenat” (priprava) prije primanja ovog sakramenta. Kad bi se potvrda u Crkvi dijelila na pravi način, ne bi bilo potreba za karizmatskom obnovom. Podjela sakramenta potvrde treba slijediti primjer očitovanja Duha Svetoga u Djelima apostolskim.

Krštenje u Duhu u sv. misi

U sv. misi postoje brojni zazivi gdje se moli za novi izljev Duha Svetoga. Duh Sveti je plod smrti i uskrsnuća Kristovoga i izljeva se na nas u Euharistiji. U Euharistiji se doživljava izljevanje Duha u punini koji posadašnjuje jedino Otajstvo (KKC 1104). Euharistija je izvor odakle dolazi Duh Sveti. Na darove kruha i vina Duh Sveti se izljeva izvana dok se na vjernike izljeva iznutra kao što je Isus rekao: „Iz moje utrobe će poteći izvori žive vode koja struji u život vječni” (Iv 4,14). Svećenik u misi zaziva Duha Svetoga na darove. Duh Sveti silazi i čini Isusa prisutnoga pod prilikama kruha i vina, a onda nam Isus u pričesti daje Duha Svetoga. Postajemo opijeni Duhom Svetim. U svakoj euharistijskoj molitvi, Duh

Sveti djeluje, posvećuje, oblikuje, izljeva se. Sv. Efrem dakon (306-373), zvan „citra Duha Svetoga”, klikće: „Vatra i Duh u krilu majke Marije, vatra i Duh u vodi krštenja, vatra i Duh u našem Krštenju, vatra i Duh u kruhu i kaležu”.

Krštenje u Duhu - krštenje Duhom

Isus je onaj koji krsti u Duhu ili Duhom Svetim. Svi evanđelisti to potvrđuju. U sakramenu krštenja primamo Duha Svetoga po prvi put, dok krštenje Duhom znači biti ispunjen Duhom. U sakramenu krštenja, Isus nas krsti u Duhu, ali tu nedostaje naša svjesna odluka i prihvatanje Isusa kao Gospodina. Ono se odnosi na osobno i svjesno iskustvo djeđovanja Duha Svetoga u životu vjernika. Dakle, u sakramenu krštenja, Isus nas krsti u Duhu a Duhom Svetim nas krsti kad Duh Sveti uzme kontrolu nad našim životom. Možemo kazati i ovako: U sakramenu krštenja, Duh Sveti se ulijeva u dušu krštenika, koje je potrebno za svetost života, da krštenik može ljubiti Boga, da mu se može približiti i tako spasiti svoju dušu, dok se u krštenju Duhom radi o izljevanju Duha potrebno

za svjedočenje i vraćanje drugih Isusu, prvoj ljubavi.

Seminar novog života u Duhu

Jedan veliki broj vjernika doživio je krštenje u Duhu za vrijeme seminara života u Duhu koji traju od sedam do deset tjedana. Seminar novog života u Duhu nije ništa drugo nego temeljno naviještenje Evanelja kako bi se doživjelo krštenje u Duhu Svetome. To je kao jedna vrsta katekumenata (priprave). Zapravo, seminar novog života u Duhu želi pomoći sudionicima da se uklone sve nevidljive prepreke za novi izljev Duha Svetoga, da otkriju novi kršćanski život, puniji, te da ojača njihov odnos s Isusom. U prva četiri tjedna radi se na tome da se osoba pripremi da predstavi svoj život Isusu kako bi se pokrenuli već dobiveni darovi. U petom se tjednu moli za novi izljev Duha Svetoga a u ostala se dva tjedna pomaže osobama da nastave rasti u vjeri i u odnosu s Gospodinom. Obično se seminari odvijaju između Uskrsa i Duhova. Isto tako, seminar u Duhu je važan zato da sudionici dobiju potrebno znanje ili informacije o izljevanju Duha Svetoga i da se nakon seminara svi sudionici aktivno uključe u praktični crkveni život i u molitvene zajednice. Dugogodišnji aktivni član karizmatske obnove, dr. Rufus Pereira, kaže: „Seminar novog života u Duhu”, nije ništa drugo nego temeljno naviještanje Evanelja kako bi se doživjelo iskustvo koje se naziva „krštenje u Duhu Svetome”. Treba istaknuti da kod protestanata ne postoji seminari ovakvoga tipa.

Svrha krštenja u Duhu

Svrha krštenja u Duhu nije širiti dar jezika već produbiti ljubav prema Bogu i bližnjemu. Središte KUD je Isus, a ne dar jezika, ozdravljanja, proroštva, spoznan-

ja, vizija... Prvotna je svrha ovog krštenja u Duhu Svetom osposobljenje kršćana da Isusa nose u svijet. Obnovljeni i osnaženi njezovim Duhom možemo mijenjati svijet. Valja napomenuti da biti kršten u Duhu ne znači svršetak kršćanskog života, nego više kao početak. Rezultat krštenja u Duhu jest taj da Duh Sveti počinje raditi u nama na nov način. On nas počinje voditi, govoriti. On nam pomaže shvatiti Božju prisutnost u nama. Ljudi koji su kršteni u Duhu, shvaćaju Duha Svetoga na poseban način. Biti kršten u Duhu ne znači da ćemo više obavljati pobožnosti Duhu Svetom, već Duh Sveti počinje činiti u nama nove stvari. Osoba će brže i lakše napredovati u svetošti po krštenju u Duhu, ali i lakše

posvećivati druge. Jedna od velikih opasnosti jest shvaćanje da smo po krštenju u Duhu dosegli duhovnu zrelost. Duhovni rast je proces.

KUD i dar jezika

Nakon iskustva krštenja u Duhu, kod većine se oslobođi dar jezika. On služi za osobnu izgradnju (usp. Rim 14,4), pomaže dobro moliti (Rim 8,26-27). Treba ga promatrati kao način komuniciranja s Bogom, kao jezik molitve, hvale i slavljenja. Samo se ponekad dogodi ksenoglosia – govorenje nenaučenog tuđeg jezika koji prepozna netko od slušatelja. Većina protestanata tvrdi da je govor u jezicima izričiti znak krštenja u Duhu. U KKO se na dar jezika gleda kao na zajednički fenomen koji je poželjan. Malinski doku-

ment tvrdi da krštenje u Duhu nikako nije vezano uz jezike. Dara jezika nema bez Duha, a Duh Sveti može funkcionirati bez jezika. Ako postoji neki znak krštenja u Duhu, onda je to ljubav, osobito ljubav prema Crkvi. Nema ljubavi bez Duha niti Duha bez ljubavi (usp. 1 Kor 13). Vrijednost dara jezika leži u tome što omogućuje izljev srca Bogu, molitva iz srca, a ne samo iz uma. Onaj koji se služi ovim darom, savršeno je sposoban potpuno kontrolirati sebe i svoja čuvstva. Taj dar pomaže u molitvama za oslobođanje od strahova, depresije i zlih duhova.

Život prije i poslije krštenja u Duhu

Godine koje smo proveli prije krštenja u Duhu nisu uzaludne. Ako smo provodili vrijeme u osobnom odnosu prema Bogu, dubokoj pobožnosti, radili na sebi, bit ćemo duhovno zrelij od onih koji nisu bili s Gospodinom a počeli su svoj hod s Kristom jer su doživjeli krštenje u Duhu. Biti kršten u Duhu samo je jedan dio hoda prema Kristu. Postoje vjernici koji traže da se moli da prime KUD, a nemaju dovoljno znanja o vjeri, sakramentima, Crkvi, pa su nakon tog iskustva više orijentirani na sebe i na darove, a

ne na Gospodina; nerijetko se dogodi da djeluju kao „slobodni strijelci“. To je poput kuće koja ima dobar krov, a nema dobra temelja pa se ubrzo sruši i bude velika ruševina. Mislim da je potrebno duhovno vodstvo i pratnja, osobito onima koji su doživjeli KUD, a slabo su upućeni u vjerske istine. Njima je potrebno mnogo godina kako bi duhovno sazreli.

Krštenje u Duhu i duhovna sloboda

Kroz iskustvo krštenja u Duhu, postižemo duhovnu slobodu. Ta se duhovna sloboda sastoji u tome da radimo ono što Bog od nas traži. Puštamo da nas Bog kontrolira, a ne da mi kontroliramo Boga. Možemo reći da se kroz krštenje u Duhu odričemo vlastitog nadzora i nadzor prepustamo Bogu. Radi se o potpunom otvaranju prema osobi Duha Svetoga. Na neki način postajemo prijatelji s Duhom Svetim. Samo je Duh Božji onaj koji nas čini slobodnim. Sigurno je da smo slobodni učiniti sve što nam se hoće, samo čovjek ne smije dopustiti da ga išta zarobi i njime zagospodari (usp. 1 Kor 6,12). Čovjek koji nije duhovno slobodan, ne može ljubiti Boga. Mogli bismo reći sa svetim Pavlom: „Gdje je Duh Sveti, onđe je sloboda,

a njegova odsutnost jest ropstvo“ (usp. 2 Kor 3,17). Sloboda o kojoj se danas toliko govori povezana je s osobom Duha Svetoga. Potrebno se naviknuti na razgovor s Duhom Svetim da bismo bili istinski slobodni. Imajmo povjerenja u njega.

Bog Duh Sveti želi obnoviti svijet

Nema obnove Crkve bez sile Duha Svetoga, bez karizmi, „bez vjetra Duha Svetoga koji puše gdje hoće i ne znaš odakle dolazi ni kamo ide“. Pojava novih pokreta u Crkvi te brojna Gospina ukazanja (osobito u Medugorju) jasni su znakovi da je ovo posebno vrijeme Duha Svetoga. Stoga požurite da vas Duh Sveti opreme, da govori iz vas. Bez Duha Svetoga mrtvi ste. Ovo je vrijeme kad trebamo moliti da Isus orosi naše duše svojim Svetim Duhom. Bog od nas traži da mu dadnemo naše srce da upali vatru u njemu. Izlijevanje Duha Svetoga mogu primiti oni koji mole i blagoslovljaju u ime Isusovo. „Duše Sveti ispunij srca svojih vjernika i zapali u nama onaj isti plamen, koji je gorio u srcu Isusovu dok je navještao kraljevstvo Božje“. Mi imamo poslanje biti „apostoli krštenja u Duhu Svetom“. „Moramo moliti s ljudima za puštanje Duha Svetoga ili ne smijemo smetati da Duh Sveti djeluje preko nas.

MOLITVA DUHU SVETOM

„Dodi, Svjetlo istinito!... Dodi, skrivena Tajno! Dodi, neusporedivo Bogatstvo!... Dodi, dragi Goste! Dodi, Neizrecivi!... Dodi, Čežnjo svih onih koji žedaju za spasenjem!... Ti dolaziš k nama koji ležimo u bijedi, a tvoj je Šator iznad svih nebesa... Dodi, Radosti bez kraja!... Dodi, Utjeho moje siromašne duše! Dodi, Duše Sveti, zagrij me! Posveti me!“ Dodi, Radosti, Slavo, moja vječna Milino! Dodi, Duše Sveti, i poljubi me krsnim poljupcem!■